

D E C I Z I E

01 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Tatiana Vieru, Oleg Sternioală
Ion Corolevschi, Svetlana Novac

examinând recursul declarat de Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, în cauza civilă la acțiunea înaintată de Întreprinderea Mixtă „Colusvin” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău și intervenienții accesorii Oficiul Național al Viei și Vinului și Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare privind declararea nulității actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2014, prin care au fost respinse apelurile declarate de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău și Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 21 noiembrie 2013, prin care acțiunea a fost admisă,

a c o n s t a t a t:

La 08.10.2013 reclamantul ÎM „Colusvin” SRL s-a adresat cu acțiune împotriva IFS mun. Chișinău, Direcția Administrativ Fiscală Botanică, intervenienți accesorii Oficiul Național al Viei și Vinului și Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, solicitând declararea ilegală a refuzului IFS, Direcția de Administrare Botanică, privind examinarea cererii de recunoaștere a dreptului reclamantului în calitate de rezident al Zonei Libere de a nu achita contribuțiile de stat pentru formarea Fondului Viei și Vinului în baza garanțiilor de stat acordate potrivit Legii cu privire la zonele economice libere, nr.440 din 27.07.2001 și obligarea IFS, Direcția de Administrare Botanică, de a restitui prin intermediul Trezoreriei Centrale a sumelor achitate ca și contribuții de stat la formarea Fondului Viei și Vinului în sumă de 75290 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că ÎM „Colusvin” SRL este rezident al Zonei Antreprenorului Expo-Business-Chișinău și are ca gen de activitate fabricarea, păstrarea și comercializarea angro a producției alcoolice fabricate.

A invocat că pentru a evita stabilirea de sancțiuni pecuniare severe de organele fiscale, ÎM „Colusvin” SRL a transferat în perioada iulie-septembrie 2013 suma de 75290 lei ca și contribuții de stat pentru formarea Fondului Viei și Vinului.

Reclamantul consideră că impunerea achitării contribuțiilor de stat la formarea Fondului Viei și Vinului este contrar prevederilor art.13 alin.(2), art.15 alin.(4) din Legea cu privire la zonele economice libere din 27.07.2001 și art.5 din Legea privind zonele antreprenorialului liber „Expo-Business-Chișinău”, nr.625 din 03.11.1995.

Totodată, consideră că normele prevăzute de art.32³ ale Legii viei și vinului, introduse prin Legea nr.262 din 16.11.2012, nu se aplică față de reclamant pentru că este rezident al zonei antreprenorialului liber „Expo-Business-Chișinău” din

14.11.2000, iar transferul de bani efectuat de ÎM „Colusvin” SRL este un prejudiciu material cauzat întreprinderii, deoarece riscă aplicarea normelor de sancționare prevăzute de Codul Fiscal. În această situație ÎM „Colusvin” SRL s-a adresat cu cerere în adresa IFS, Direcția de Administrare Botanică, la 16.08.2013, înregistrată cu nr. de intrare 9399, care a fost lăsată fără examinare și răspuns.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 21.11.2013, a fost admisă acțiunea înaintată de ÎM „Colusvin” SRL. S-a declarat ilegal refuzul IFS mun. Chișinău privind soluționarea cererii ÎM „Colusvin” SRL, în calitate de rezident al Zonei Economice Libere, de a nu achita contribuțiile de stat pentru formarea Fondului Viei și Vinului în baza garanțiilor de stat acordate de Legea cu privire la zonele economice libere, nr.440 din 27.07.2001. S-a obligat IFS mun. Chișinău, prin intermediul Trezoreriei Centrale, să restituie ÎM „Colusvin” SRL sumele achitate ca și contribuții de stat la formarea Fondului Viei și Vinului în sumă de 75290 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12.03.2014, au fost respinse apelurile declarate de IFS mun. Chișinău și Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, și menținută hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 21.11.2013, prin care acțiunea a fost admisă.

La 06.05.2014, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare a declarat recurs prin care a solicitat casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă ca neîntemeiată acțiunea înaintată de ÎM „Colusvin” SRL.

În motivarea recursului a invocat art.432 alin.(2), lit.c) CPC și anume că la examinarea acțiunii instanțele judecătorești au interpretat și au aplicat în mod eronat normele de drept material.

Recurentul menționează că la examinarea pricinii instanțele judecătorești au interpretat și au aplicat în mod eronat art.6 alin.(5) Cod Fiscal, care prevede exhaustiv impozitele și taxele generale de stat.

Totodată, recurentul menționează că instanțele judecătorești au ignorat art.32³ alin.(3) lit.a) și alin.(4) din Legea viei și vinului, introdus prin Legea nr.262 din 16.11.2012, în vigoare din 10.02.2013, din care rezultă cu certitudine că ÎM „Colusvin” SRL este un subiect care urmează să achite contribuții la Fondul Viei și Vinului în virtutea Legii învedereate.

Recurentul consideră că o asemenea interpretare a legi este inadmisibilă, pentru că se creează un precedent periculos, care va permite aplicarea neuniformă și discriminatorie a legislației relevante față de producătorii vitivinicoli din Republica Moldova. Or, politicile de promovare și dezvoltare a sectorului vitivinicol reglementate prin actele legislative de specialitate produc efecte pozitive asupra tuturor producătorilor cum ar fi: acordarea gratuită a mărcilor proprietate de stat, alocarea subvențiilor, promovarea internă și internațională a produselor vitivinicole moldovenești etc. Însă, din diverse motive, unii producători vitivinicoli se eschivează de la plata contribuției destinată realizării politicilor respective, cum este în cazul de față și ÎM „Colusvin” SRL.

Conform art. 434 alin.(1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, ca fiind depus în termen.

În conformitate cu art.444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

În conformitate cu art.445 alin.(1) lit.b) CPC, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis, casată decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă din următoarele considerente.

Din materialele dosarului s-a constatat că ÎM „Colusvin” SRL s-a adresat cu acțiune împotriva IFS mun. Chișinău, intervenienți accesorii Oficiul Național al Viei și Vinului și Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, solicitând declararea ilegală a refuzului IFS, Direcția de Administrare Botanică, privind examinarea cererii de recunoaștere a dreptului reclamantului în calitate de rezident al Zonei Libere de a nu achita contribuțiile de stat pentru formarea Fondului Viei și Vinului și obligarea pârâtului de a restitui sumele achitate ca și contribuții în mărime de 75290 lei.

Fiind investită cu examinarea prezentului litigiu, prima instanța a admis acțiunea, prin care a declarat ilegal refuzul IFS mun. Chișinău de a soluționa cererea depusă de ÎM „Colusvin” SRL și a obligat pârâtul să restituie suma de 75290 lei achitată de întreprinzător ca și contribuție de stat în Fondul Viei și Vinului.

Instanța de apel s-a pronunțat la fel în favoarea admiterii acțiunii, prin care a reținut ca întemeiată concluzia primei instanțe referitor la contribuția de stat în Fondul Viei și Vinului, că se încadrează la regimul fiscal conform art.6, alin.(5) Cod Fiscal, iar prin prisma ordinului nr.165 din 19.12.2012, cu privire la modul de achitare și evidență a plăților la bugetul public național prin sistemul trezorial al Ministerului Finanțelor în anul 2013, încasarea contribuțiilor în Fondul Viei și Vinului demonstrează că achitarea în acest Fond se referă la regimul fiscal.

Totodată, instanța de apel consideră calificarea contribuțiilor în Fond că se încadrează regimului fiscal potrivit art.6 alin.(9),(10) Cod Fiscal și art.323 alin.(7),(11) Legea Viei și Vinului, nr.57 din 10.03.2006, deoarece au aceleași elemente de bază la stabilirea taxelor și impozitelor, iar gestionarea și evidența contribuțiilor de la plătitori, calculele penalităților, precum și urmărirea datoriilor către Fond se efectuează de organele fiscale similar modului stabilit conform legislației fiscale pentru administrarea impozitelor și taxelor.

A mai reținut, că deși potrivit Legii nr.262 din 16.11.2012 privind modificarea și completarea unor acte normative, au fost introduse modificări la Legea Viei și Vinului, nr.57 din 10.03.2006, și anume art. 32³, prin care agenții economici producători de băuturi alcoolice au fost impuși la achitarea contribuțiilor pentru formarea fondului viei și vinului, inclusiv și rezidenții zonelor economice libere din care face parte și ÎM Colusvin SRL, a ajuns la concluzia că modificările respective nu sunt aplicabile pricinii în cauză, deoarece conform art.13 alin.(2) și 15 alin.(4) din Legea cu privire la zonele economice libere, nr.440 din 27.07.2001, și art.5 al Legii privind zonele antreprenoriatului liber „Expo-Business-Chișinău”, nr.625 din 03.11.1995, prevederile art.32³ al Legii Viei și Vinului, introduse prin Legea nr.262 din 16.11.2012, nu se aplică față de ÎM „Colusvin” SRL, pentru că este rezident al zonei antreprenoriatului Liber „Expo-Business-Chișinău” din 14.11.2000.

Astfel, instanța de apel a considerat că impunerea achitării contribuțiilor de stat la formarea Fondului viei și vinului este contrară normelor aplicabile în această materie față de ÎM „Colusvin” SRL, de aceea a ajuns la concluzia că este ilegal

refuzul IFS mun. Chișinău de a recunoaște dreptul ÎM „Colusvin” SRL de a fi scutit de achitarea contribuțiilor la Fondul viei și vinului, concluzie invocată și de prima instanță, respectiv a menținut hotărârea primei instanțe de admitere a acțiunii reclamantului.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârilor contestate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră neîntemeiată, eronată și contrară normelor de drept material soluția instanțelor judecătorești în pricina dată, cu privire la admiterea acțiunii de anulare a actului administrativ emis de IFS Chișinău, din următoarele considerente.

Conform art.6 alin.(1-3) Cod Fiscal „impozitul este o plată obligatorie cu titlu gratuit, care nu ține de efectuarea unor acțiuni determinate și concrete de către organul împuternicit sau de către persoana cu funcții de răspundere a acestuia pentru sau în raport cu contribuabilul care a achitat această plată.

Taxa este o plată obligatorie cu titlu gratuit, care nu este impozit.

Alte plăți efectuate în limitele relațiilor reglementate de legislația nefiscală nu fac parte din categoria plăților obligatorii, denumite impozite și taxe”.

Potrivit art.31 (5¹) Cod Fiscal „producătorilor de produse vitivinicole, obligați să contribuie la formarea mijloacelor Fondului Viei și Vinului, li se permite să efectueze deduceri ale contribuțiilor în fondul menționat, stabilite prin Legea viei și vinului nr.57 din 10.03.2006”.

Totodată, conform art.32, 32¹ din Legea viei și vinului, nr.57 din 10.03.2006, „politica de stat în sectorul vitivinicol este elaborată și promovată de Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare și este implementată prin intermediul Oficiului Național al Viei și Vinului.

Oficiul Național al Viei și Vinului este instituție publică pe lângă Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, cu statut de persoană juridică.

Activitatea Oficiului Național al Viei și Vinului este finanțată din Fondul Viei și Vinului”.

Potrivit art.32³ din Legea viei și vinului „în scop de susținere financiară a măsurilor de dezvoltare a sectorului vitivinicol se creează Fondul Viei și Vinului.

Formarea și gestionarea Fondului Viei și Vinului se pune în sarcina Oficiului Național al Viei și Vinului în conformitate cu regulamentul aprobat de către Guvern”.

Sursele de formare a resurselor Fondului sunt contribuțiile obligatorii ale producătorilor de produse vitivinicole, penalitățile la plata cu întârziere a contribuțiilor etc.

Contribuabilii plătitori de contribuții obligatorii la Fondul Viei și Vinului sunt: „producătorii de viță altoită pentru producerea strugurilor destinați fabricării produselor vitivinicole; producătorii de vinuri; producătorii de băuturi pe bază de vin, de produse obținute pe bază de vin, iar obligativitatea plății contribuțiilor intervine din data eliberării facturilor fiscale.

Suma contribuțiilor plătite se include în componenta cheltuielilor care vor fi deduse.

Organele fiscale vor aplica măsurile de executare silită a datoriilor și penalităților calculate ale plătitorilor de contribuții obligatorii către Fond similare celor prevăzute în titlul V al Codului Fiscal”.

Mijloacele Fondului Viei și Vinului sunt utilizate în strictă corespundere cu bugetul anual și cu planul de activitate al Oficiului Național al Viei și Vinului,

aprobate de către Consiliul de coordonare, care alături de director este organul de conducere al Oficiului, potrivit art.32² al Legii viei și vinului.

Reieșind din normele materiale menționate și aplicabile în prezenta pricină civilă și anume Legea viei și vinului, nr.57 din 10.03.2006, care reglementează contribuțiile obligatorii ale întreprinzătorilor din sectorul vitivinicol, coroborat cu prevederile Codului Fiscal, rezultă că specificul contribuțiilor respective nu fac parte din sistemul de impunere fiscală și nu pot fi calificate ca impozite și taxe ale sistemului fiscal.

Or, potrivit art.6 alin.(5) Cod Fiscal, unde sunt reglementate exhaustiv totalitatea impozitelor și taxelor care alcătuiesc sistemul fiscal al RM, coroborat cu alin.(3) al aceluiași articol, contribuțiile obligatorii ale întreprinzătorilor din sectorul vitivinicol nu se regăsesc, respectiv nu fac parte din categoria plăților obligatorii denumite impozite și taxe.

Reieșind din prevederile art.32 al Legea viei și vinului, se desprinde concluzia potrivit căreia contribuțiile pentru Fondul Viei și Vinului sunt măsuri de politică economică în scop de susținere financiară a măsurilor de dezvoltare a sectorului vitivinicol care nu țin de sistemul de impozite și taxe fiscale în sensul art.6 Cod Fiscal. Astfel, chiar dacă există unele similitudini pentru categoria de impozit și categoria de contribuție specifică sectorului vitivinicol, în ceea ce privește elementele lor constitutive, aceasta numai privind mecanismul lor de încasare.

Or, trebuie remarcată distincția care există între categoria de impozit și contribuția în Fondul Viei și Vinului, din punctul de vedere al constituirii și utilizării acestor categorii economice, deoarece impozitul este destinat Bugetului Public Național, iar contribuția, ce face obiectul prezentului litigiului, este prelevată în Fondul Viei și Vinului gestionat independent de Oficiul Național al Viei și Vinului, în vederea implementării politicii statului în acest sector, conform art.32¹ al Legii viei și vinului.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că instanțele judecătorești au ajuns la o concluzie greșită când au apreciat referitor la contribuțiile obligatorii din sectorul vitivinicol, că fac parte din sistemul fiscal, deoarece nu pot fi asimilate naturii juridice de impozit sau taxă.

Nu sunt întemeiate hotărârile judecătorești în prezenta cauză civilă nici în ceea ce privește aplicabilitatea art.13 alin.(2) și 15 alin.(4) din Legea cu privire la zonele economice libere, nr.440 din 27.07.2001, deoarece urmează să determinăm regimul fiscal special prevăzut de legile referitoare la activitatea zonelor economice libere și, ulterior, să constatăm faptul modificării acestui regim fiscal derogatoriu.

Or, această normă legală operează doar în situația în care se adoptă norme juridice care modifică regimul fiscal special pentru rezidenții zonelor economice libere, având ca efect juridic menținerea neschimbată a regimului fiscal prevăzut de Legea nr. 440 din 27.07.2001.

Astfel, art.8 al Legii privind zonele economice libere, nr.440 din 27.07.2001, prevede:

„(1) Controlul asupra respectării legislației fiscale în cadrul zonelor libere îl exercită organele fiscale ale Republicii Moldova.

(2) Impozitul pe venitul rezidenților, obținut de la livrarea mărfurilor (serviciilor) din zona liberă pe restul teritoriului vamal al Republicii Moldova, se percepe conform legislației.

(3) Administrația are dreptul să stabilească plăți și taxe zonale. Cuantumul plăților și taxelor zonale percepute de la rezidenți de către Administrație se stabilește în contractul încheiat între aceștia și Administrație.

(4) Cu excepțiile prevăzute în prezentul articol, față de activitatea zonelor libere se aplică legislația fiscală a Republicii Moldova.”

În contextul normelor menționate, unica normă de drept derogatorie de la regimul fiscal comun aplicabil tuturor agenților economici poate fi dedusă din art.8 alin.(2) al Legii nr.440 din 27.07.2001, și anume dacă impozitul pe venitul rezidenților zonelor economice libere, provenit din livrările efectuate din zona liberă pe restul teritoriului vamal se percepe conform legislației în vigoare, atunci impozitul pe venitul rezidenților, provenit din alte livrări decât cele expuse la art.8 alin.(2), se percepe potrivit unor norme speciale.

În acest sens, art.49 din Codul Fiscal prevede normele juridice care se referă la cote speciale ale impozitului pe venitul rezidenților zonelor economice libere, obținut din exportul mărfurilor și din livrările efectuate în cadrul zonei economice libere, precum și cazurile de scutire de la plata impozitului pe venit.

Caracterul specific al regimului fiscal aplicabil în baza Legii nr.440 din 27.07.2001 și în baza Codului Fiscal, se rezumă la cote specifice ale impozitului pe venit. În rest, operează prevederea art.8 alin.(4) al Legii nr.440 din 27.07.2001.

Astfel, prin regimul fiscal special, prevăzut de Legea nr.440 din 27.07.2001, rezidenții zonelor economice libere nu au fost scutiți de la plata oricăror contribuții stabilite ca obligatorii prin legislație, cu excepția impozitului pe venit.

Or, prin adoptarea Legii privind modificarea și completarea unor acte normative, nr.262 din 16.11.2012, prin care Legea viei și vinului nr.57 din 10.03.2006 a fost completată, nu a fost modificat regimul fiscal special aplicabil rezidenților zonelor economice libere, stabilit prin Legea nr.440 din 27.07.2001 și Legea nr.625 din 03.11.1995, întrucât au rămas neschimbate cotele speciale ale impozitului pe venit, prevăzute la art.49 Cod Fiscal pentru rezidenții zonelor respective, fiind instituit Fondul Viei și Vinului și sursele de formare, cum sunt contribuțiile obligatorii ale producătorilor de produse vitivinicole, potrivit art.32³ alin.(3), lit.a) din Legea viei și vinului.

În consecință, prevederile art.13 alin.(2) din Legea nr.440 din 27.07.2001 nu pot fi aplicate în calitate de temei legal pentru a exonera rezidenții zonelor economice libere de plata contribuțiilor obligatorii în Fondul Viei și Vinului, deoarece nu sunt întrunite împrejurările reglementate în ipoteza normei juridice învederate.

Totodată, garanțiile de stat în caz de modificare a legislației, prevăzute la art.5 din Legea cu privire la zona antreprenoriatului liber „Expo-Business-Chișinău”, nr.625 din 03.11.1995, și art.13 alin.(2) din Legea cu privire la zonele economice libere, nr.440 din 27.07.2001, garanții invocate în prezenta cauză de ÎM „Colusvin” SRL, se răsfrâng numai asupra regimurilor vamale, fiscale și alte regimuri prevăzute de legile referitoare la activitatea zonelor libere.

Or, garanțiile invocate de ÎM „Colusvin” SRL nu au incidență asupra politicii economice a statului în scop de susținere financiară a măsurilor de dezvoltare a sectorului vitivinicol, pentru că nu țin de sistemul de impozite și taxe fiscale în sensul art.6 Cod Fiscal, chiar dacă gestionarea și urmărirea datoriilor către Fondul Viei și Vinului se efectuează similar modului stabilit de legislația fiscală pentru administrarea impozitelor și taxelor fiscale, ceea ce nu echivalează contribuțiile la Fond cu impozitele fiscale reglementate în Codul Fiscal.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că însuși formarea și instituirea Fondului Viei și Vinului și a contribuțiilor obligatorii, constituie o măsură de politică economică a statului menită să sprijine dezvoltarea sectorului respectiv, în care statul contribuie la formarea Fondului în măsură egală cu producătorii, încurajând dezvoltarea ramurii respective și în care situația financiară a contribuabililor Fondului nu este înrăutățită, fiindu-le permisă deducerea contribuțiilor respective conform art.31 alin.(5¹) Cod Fiscal.

În contextul actelor normative și a circumstanțelor elucidate în prezenta cauză, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că este neîntemeiată solicitarea reclamantului privind declararea ilegală a refuzului IFS mun. Chișinău privind soluționarea cererii ÎM „Colusvin” SRL, în calitate de rezident al zonei economice libere, de a nu achita contribuțiile de stat pentru formarea Fondului Viei și Vinului în baza garanțiilor de stat acordate de Legea cu privire la zonele economice libere. nr.440 din 27.07.2001 și Legea cu privire la zona antreprenoriatului liber „Expo-Business-Chișinău”, nr.625 din 03.11.1995.

Tot din considerentele enunțate mai sus, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că sunt neîntemeiate hotărârile judecătorești prin care a fost admisă acțiunea în prezenta pricină civilă și obligarea IFS mun. Chișinău, prin intermediul Trezoreriei Centrale, să restituie ÎM „Colusvin” SRL sumele achitate ca și contribuții de stat la formarea Fondului Viei și Vinului în sumă de 75290 lei.

Cât privește hotărârea Curții de Apel Chișinău din 04.10.2007 și decizia Curții Supreme de Justiție din 27.12.2007, prin care au fost recunoscute ilegale acțiunile IFS Botanica mun. Chișinău, privind obligarea ÎM „Colusvin” SRL de a achita taxa pentru formarea Fondului Viei și Vinului în conformitate cu Legea viei și vinului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Legislația cadru care reglementează regimul juridic în domeniul vitivinicol a fost modificată între timp, încât aplicabilitatea normelor juridice adoptate pentru acest sector în perioada anului 2007, când au fost emise hotărârile judecătorești invocate de ÎM „Colusvin” SRL, diferă de aplicabilitatea legislației respective cu incidență pentru perioada anilor 2013-2014, când a avut loc examinarea prezentei cauze civile.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată interpretarea eronată în prezenta acțiune de către instanțele judecătorești a normelor de drept material, în ceea ce privește natura juridică a contribuțiilor obligatorii la formarea Fondului Viei și Vinului referitor la apartenența lor la regimul fiscal sau la politica economică a statului menită să sprijine dezvoltarea sectorului vitivinicol, din perspectiva art.32³ al Legii viei și vinului, nr.57 din 10.03.2006, coroborat cu art.6, 31 alin.(5¹), 49 Cod Fiscal; art.5 din Legea cu privire la zona antreprenoriatului liber „Expo-Business-Chișinău”, nr.625 din 03.11.1995, și art.13 alin.(2) din Legea cu privire la zonele economice libere, nr.440 din 27.07.2001.

Din considerentele menționate, având în vedere faptul că instanțele judecătorești inferioare au stabilit circumstanțele pricinii, însă normele de drept material au fost aplicate eronat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa integral decizia

instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

În conformitate cu art.445 alin.(1) lit.b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2014 și hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 21 noiembrie 2013, și se pronunță o nouă hotărâre prin care se respinge ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Întreprinderea Mixtă „Colusvin” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău și intervenienței accesorii Oficiul Național al Viei și Vinului și Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare privind declararea nulității actului administrativ.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul

Judecătorii

Nicolae Clima

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală

Ion Corolevschi

Svetlana Novac